

Отже, сленг – досить поширене мовне явище, яке яскраво відображає життя різних шарів сучасного українського суспільства.

Ляхов Д.
НТУ «ХП»

МОВА – ЦЕ СЕРЦЕ НАЦІЇ

Мова – це серце нації, а нація – це особистість; вона має обличчя, свій характер, темперамент, свою культуру, мораль, честь і гідність, свої цінності, своє минуле, сучасне та майбутнє. Мова – це невичерпна духовна скарбниця, в яку народ безперервно вносить свій досвід, усю гаму свого розуму та почуття.

Із сивої глибини віків бере початок наша мова. Шлях її розвитку – це тернистий шлях боротьби. Дуже багато жорстоких років пережила наша рідна, наша невмируща мова, мужньо витерпівши наругу та найлютіших царських сатрапів і посіпак шляхетно-панських, своїх панів та підпанків. Перетерпіла вона і дикунський циркуляр царського міністра Валуєва, який заборонив друкувати книги українською мовою, окрім творів художніх, і ганебний із найганебніших Емський указ 1876 року, який зовсім заборонив друкувати книги українською мовою.

Українська мова невіддільна від українського народу, від його історичного розвитку, від самої держави, від рідної землі. Нашою мовою Маруся Чурай складала пісні, які додавали козакам снаги, нею звучали накази славнозвісного полководця та гетьмана П.Сагайдачного, який вів на бій козацькі полки. Це мова запорізьких козаків.

Українська мова – це мова великого народу, великої культури, нашої історії. Українською мовою написані невмирущі твори І. Котляревського і Т. Шевченка, І. Франка та Лесі Українки, І. Нечуя-Левицького та М. Коцюбинського.

Любов до Батьківщини не можлива без любові до рідного слова. Тільки той може осягти своїм розумом і серцем красу, велич і могутність Батьківщини, хто збагнув відтінки та пахощі рідного слова, хто дорожить ним, як честю рідної матері, як колискою, як добрим іменем своєї родини.

Мартиненко В.
НТУ «ХП»

КИРИЛО-МЕФОДІЙСЬКЕ БРАТСТВО ТА ЙОГО ВНЕСОК В ІСТОРІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Кирило-Мефодіївське товариство – таємна політична національно-патріотична організація (грудень 1845 – березень 1847, Київ).

Засновники: В.Білозерський, М.Гулак, М.Костомаров. Згодом до них приєдналися 9 осіб, серед них Т.Шевченко, П.Куліш.

Зв'язки з Кирило-Мефодіївським братством підтримували ще близько 100 чоловік. Братство ставило головною метою досягнення державної незалежності України у складі федеративної спілки таких самих незалежних слов'янських